

Kulturata, mediumite i religijata

Kultura

Izrazot kultura doaѓа од latinskiот збор *kolere* и значи да сеес-знеес.

Zborот *kultura* се употребува како синоним на зборот **seenje**. Кога читаме литература, треба да истакнеме дека не постои една дефиниција која е подржана од сите научници. Два американски антрополози, Kroeber и Kluckhohn, во делото кој го припремале во 1952 година имаат evidentirano 164 ограничување на културата. Најкласичното ограничување на културата ја направил E.B. Tylor, кој вели дека културата е комплексна целина, која ги опфати: знаенјата, уметноста, моралот, обичаите и законите, како и сите способности, кои ги добива човекот како дел од општеството. C.Wisler, кајкоја дека културата представува начин на живеење на един народ.

Културата е фактор која ги одредува однесуването на човекот. Начинот на комуникација на един човек е последица на рагање и неговото воспитување под сенка на една одредена културна традиција.

Сите култури во земјината површина, без оглед на разликите што ги имаат, пренесуваат религиозни белези.

Spored Rejmond Vilijams, поимот *kultura* представува општо, широко поimanje, од кое најчесто се изведуваат бројни дефиниции: "Започнувајќи како именка за процес културата (негување) на народи или (чуване и одгледување) на животи, и пошироко културата (активно негување) на човечкиот ум-во доцниот осумнаесети век стана, именка за конфигурација или генерализација на "духот" кој што изразување "един целовит начин на живот" на един одделен народ.

HERAKLEA LYNKESTIS

Page | 2

Kulturata na eden narod se sostoi od negoviot jazik, istorija, tradicija, umetnost, ekonomski, politicki, religiski i opstestveni normi, sistem na vrednosti. Mediumite se del od kulturata i aktivno ucestvuvaat vo neguvanje na kulturata.

Denes cesto se govori za presudnoto vlijanie na masovnite mediumi pri formiranje na kulturite. Osobeno se istaknuva ulogata na radioto i televizijata, kako zvucni i vizuelni akteri vo covekovoto sekodnevje, koi vlijaele vrz namaluvanjeto na znacenjeto na "vistinskite" kulturni institusii: biblioteki, teatri, muzei. Megutoa, fakt e deka mediumite, sami po sebe, ne pridonele za namaluvanje na interesot za tradicionalnite kulturni vrednosti, no pridonele nepublikata da stane publika na popularni smetnicki soderzini, cesto i korisnik na lacni vrednosti.

Sovremenoto opstestvo, so tesnogradi, profesionalni specijalizaci, napravi luje to neednakvo da ucestvuvaat vo procesot na difuzia na kulturata. Na edna strana postojat tvorcite na porakite(umetnicite i naucnicite) i onie {to tie poraki gi posreduvaat (menaxerite, urednicite, organizatorite, novinarite itn.), a na druga strana postoi kulturnata javnost-potesnata, koja kako publika aktivno ucestvuva vo procesot na recepcija i vrednuvanje, i posirokata, koja najcesto e samo pasiven primac na porakata. Se razbira, i ponatamu postoi spontana difuzia na kulturata vo ramkite na semejstvoto ili na grupa prijateli.

Robert S. Ling, 1939 vo svojata studia "Znaenje, za sto?" bese eden od prvite, koj ukaza deka opstestvenite nauki ne se tajni nauki na uceni luge, tuku deka pretstavuvaat integralen, organiziran del na kulturata, koj mu pomaga na covekot da ja razbere svojata kultura i problemite sto taa gi soderzi.

Mediumite

Page | 3

Imajki go vo predvid deka mediumite se servis na opstestvoto, nivnoto vlijanie vo post moderna epoha e neminovna. Mediumite, kako pecatnite taka i elektronskite imaat brojni funkcii.

Mediumite se del od kulturata i aktivno ucestvuvaat vo neguvanjeto na kulturata. So prenesuvanjeto na kulturnite vrednosti, mediumite ucestvuvaat vo populariziranje na istoriskite, naucnite, umetnickite, verskite i drugi vrednosti na spomenicite na kulturata.

Spored razvojnata teorija za mediumi na Denis Mek Kvejl, mediumite vo soglasnost so politikата treba да се "koristat за unapreduvanje на националниот развој, за автономијата и културниот идентитет на oddelni zemji".

Republika Makedonija moze da se pofali со голем број, пред се elektronsки mediumi како јавни тaka i комерцијални во национално i локално ниво. Притоа, гризата за производство и емитување на програма тајанаречен „јавен интерес“, а тута секако спаѓа i верското наследство e морална обврска на секој радиодифузен сервис.

Една од клучните функции на elektronskите mediumi e prenesuvanjeto на културата односно на религиската култура.

Vo Opstata deklaracija на човековите права, clen 18 se veli: -секој има право на слобода на мисленето, на совеста на верата, тоа право го склучува правото да се менува верата или убедувanjето како i слободата, било поединечно или во заедница со други луѓе, јавно или приватно, да ја исклучува својата вера со подузување, со практично извршување, со богослужение i со одреди-несумливо edno od правото на верските слободи e i јавното објаснување на верата i преку mediumите.

HERAKLEA LYNKESTIS

Kako nadvoresen izraz na verata, religijata e samo pat do Bog. Religijata e samo nacin da se komunicira so Tvorecot, no nacinot i patot ne smeat da stanat po bitni od samiot tvorec.

Page | 4 Vazna uloga za unapreduvanje i razvivanje na iniciativi vo eden poseben komunitet imaat lokalnite mediumi. Nivnite programi se so razlicni sodrzini, so cel da se se poblisku so nivnite gledaci. Lokalnite TV se vo znacaen razvoj, kako so aspekt na programata i nivnoto vlijanije vo opstestvoto.

Vo ova raznovidna programa poseben del zavzemaat emisiite koi se zanimavaat so verskata kultura. Potoa tie emisii se emituaat recisi na eden golem broj na privatni televizii.

Spored edna procenka od 1986 g., na komisijata " Istracuvanje na efektite", sostavena od germanski komunikolozi, nie seuste mnogu malku znaeme za povrzanosta meju masovnata komunikacija i opstestvoto, za zakonomernostite na vlijanieto na mediumite. Postoeckite istracuvacki trudovi se tematski raznovidni, no istovremeno i protivrecni. cesto za eden odreden problem postoi samo edna edinstvena studija. Isklucok se dopolnitelnite ispituvanja, replikacii ili obidi za falsikuvanje.

Vo meguvreme, vo literaturata mozat da se najdat redica listi na funkciiite na mas-mediumite, koi ne se samo znacajni kako noviteti, tuku kako i paradigmi, odnosno tezinata vo istracuvackata dejnost, a isto taka i pedvodno ja strukturiraat mediumskoto-politickata diskusija. Se naglasuваат, na primer, funkciiite na artikuliranje na mnenieto, sozdavanjeto na javnosta, kontrolata vrz politikata, obrazovanieto i vospituvanjeto, politickata socijalizacija, upravuvanjeto na stopanstvoto so posredstvo na reklamite, sozdavanje na fokusirana javnost, so drugi zborovi, komunikacijata megu grupite sto aktivno ucestvuvaat vo politickiot proces, zdruzenijata po osnov na interesи, partiite i tn. Nekoi avtori dominantnите

HERAKLEA LYNKESTIS

Page | 5

mediumski funkcii povremeno gi povrzuvaat so politickiot sistem. Taka, kaj mediumite organizirani vo privatniot sektor, za dominantna se smeta zabavnata funkcija, a na demokratskite poludrustveno-organizirani mediumi im se pripikuva pred se informativna funkcija. Za primarna zadaca na mediumite vo totalitarnite sistemi se smeta masovnoto soglasuvanje, odnosno kontrola sto zadolzitelno se nadopolnuva so relaksiracka plitka zabava koja odvraka od problemite.

Opstestvenata funkcija na mas-mediumite se tematizira i vo ramkite na t.n. "teorii za modernizacija", koi glavno se koncipirani vo odnos na problematikata na pomalku razvieni zemji. Dejvid Mek Kliland vo 1961 g. vo "Produktivno opstestvo" se zanimavanje, meju drugoto, so povrzanosta na masovnata komunikacija i motivacijata za produktivnost, kako i so posledicite sto ottuka proizleguvaat. Vo ovoj kontekst, тоj ги анализира пречинските односи меју specificните просечни карактерни crtii на lichenosta vo edno opstestvo, od edna strana, i stepenot na soodvetniot stopanski porast, od druga strana.

Pritoa, Mek Kliland ja dorazviva religiozno-socioloska teza za vrskata megu protestantskata etika i duhot na kapitalizmot, formulirano od Maks Veber vo 1904 god. Vo "Protestantskata etika i duhot na kapitalizmot".

Religijata

Religijata ima vazno vlijanie vo coveckiot zivot i covekovata istoria. Ova izjava e vistinita bez ogled na povremenite najavi od „svetovnite“ misliteli deka covestvoto konecno stasalo vo era vo koja veke nema nikakva korist od religijata. Poveketo luje se uste se fundamentalno zainteresirani za odgovorite na prasanjata kako sto se:

„Dali postoi Bog?“

„Zesto Bog dozvoluva stradanja?“

„sto se slucuva so covekot koga ke umre?“

Ovie i drugi slicni prasanja, postaveni od golemite svetski religi, imaat korenii vo nekoi od najgolemите covekovi stravovi i nadezi.

So krajot na periodot na covekovata istorija narecen Sreden vek i so stapuvanjeto na scena na humanizmot, renesansata, prosvetitelstvoto i naucniot pozitivizam, a osobeno po Francuskata Revolucija (1789), pocna da se lansirat tezi za "krajot na religijata", kako edna od najva`nite opstestveni institucii. Vo ime na naukata i linearniot progres na istorijata bese marginalizirana i anatemirana Sveti Avgustinovata izreka Esse credimus Dei (Vo Gospod treba da se veruva !). Osven toa imate i takvi kako Kont ko i predviduva deka svetilkite i hramovite ke bidat zameneti so fabrikite na sovremeneto opstestvo. Drugi pak velea deka custvoto za religioznost e "covekova prva pricina na uteha i opravduvanje", "opium za masite", "fantasticna nadgradba na covekovoto bitie", "iluzorno sonce" (Karl Marks - Fridrih Engels, Rani rodovi).

No istoriskite i opstestvenite tokovi pokazaa deka takvite hipotezi bea netocni i religijata, sopatnik na covekovata sudbina od homo primigenius (prviot covek), koja spored F.Bekon e praecipium vinculum societatis

HERAKLEA LYNKESTIS

(najsilen sinxir na opstestvoto) go socuva svojot identitet i kontinuitet, igrajki mnogu vazna uloga vo opstestvenite konturi. (Hans Frejer).

Modernata so svoite "izmi" kako racionalizmot, pozitivizмот, marksizмот и laicizмот ne uspeja да го задоволи човекот. Според Havel нејзиниот неуспех е резултат на стремеенje за ignoriranje на Апсолутното Битие.

Vo последните десетици светот се соочува со големи промени. Гласност и Перестройката беа најважниот дејствја на комунистичката идеологија која ги дава последните воздиски, и на крајот како кула од карти се сруши еден од системите кои стојат ветуванје ововетски рај од типот на Моровата Утопија. Покрај тоа, во последните години во светски рамки се забележува еден процес на вразјавање на Vox Dei (Гласот на Бог), на вразјавање на сцена на Homo religiosus. По неколку векови доминантен индулизам кон религијата, се предполага дека веќето кои само сме стапнале или ќе стапнеме во новиот милениум, ќе представуваат ера на духовноста, ера на повторното откриување на религиозниот елемент и на светото.

Една истражба направена во САД покажа дека 95% од американците веруваат во Господ, а 90% му се молат на Него. Според лингвистот L.R.N. Ezli, автор на книгата *What is a name*, крстенето на десетина со верски имиња е тренд во оваа земја (Newsweek).

Растот на религиозноста е видлив и во балканското поднебје. Во периодот на когнатите општествени промени (1989-1991) забележано е зголемување на интересот на младите за религијата.

Според податоците изнесени во делото Човекот и општеството во транзиција, издадено во 1995, 46% од студентите припадници на македонска нација (во етничка смисла) се сметаат за религиозни.

Verata

Verata e mnogu kompleksna struktura, mnogu nasocena i za ova pricina e tesko da se definira. Taa niz istorijata e svatena na razni nacini od lugeto i opstestvata i e ogranicena od razni pogledi.

So ovoj termin gi oznamuvame prepostavkite, ubeduvanjata i stavovite so koi vernikot im prioja na dokazite za ili protiv religiozna vistina.

Zborot „vera” go koristime da gi oznamime posebniot vid posvetuvanje koe e del od toa sto znaci da se bide vernik.

Kako sinonim na poimot vera , vo evropskite jazici se upotrebuva izrazot "religija", koja ima poteklo od latinskiot zbor religare (sobiram, se povrzuval, vrska meju Gospod i covekot) ili religere (go sobira sam sebe so cesnost, izvrsuvanje na dolznostite kon Gospod).

Vo teologija verata se definira kako bozestven zakon, koj gospodarite na umot gi nasocuva kon dobrosta na ovoj svet i vo spasuvanje vo drugiot svet (Tehanevi). Gazali rekol deka verata e stvar megu covekot i Gospod.

Vo vrska so poimot vera ima razni definici: "verata e docuvanje na bo`estvenoto" (R. Otto), "verata e veruvanje na duhovno bitije" (E.B.Tajlor), "verata e simbolicki sistem, koja see kaj lugeto dolgotrajni i jaki motivi" (C.GEERTZ); Durkhem verata ja ogranicuva kako sproveduvanje na bozestvenoto vo opstestvoto, Radcliffe-Brown ja definira kako "obicai koi imat da pravat so rituali", dodeka Parsons "kako nad priroden sistem, finalna vistinitost i elementarno odnesuvanje".

Ovie se samo nekolku od gama definicii za verata. J.M.Uinger, kazuva deka za samo nekolku casa moze da se soberat stotini definicii.

Potrebata da se picuva za povrzanosta meju mediumite i religijata e kako rezultat na promenite na komunikaciskite tehnologi sto se slucija osobeno vo

Page | 9

tekot na poslednata decenija i na vlijanieto sto go izvrsija ovie promeni vrz drugite opstestveni sferi, a osobeno vrz publikata. Nema somnenie deka televizijata e masmedium sto se uste ima dominantno mesto vo slobodnoto vreme na lugeto sto koi ziveat vo modernite opstestva. Pricinite za dominantnata uloga na televizijata vo denesnoto opstestvo, spored Denis Mek Kvejl, proizleguваат од тоа sto televizijata е "potencijalen izvor на мок, вlijanie и контрола, место каде што се одигруваат многу важни настани од јавниот живот, еден од најважните извори на дефиниции и представи за општествената реалност" (MsQuail, 1987).

"Телевизијата како medium ретко се набидува во светлината на тоа како не, како гледачи, висност ја употребуваме. Расправите за ефектите од телевизијата ... се ретко поврзани со некакво реално и детално знаение за обрасците на гледанje и за изборот на програмите на луѓето" (Barwise and Ehrenberg, 1988)

Emisijata е облик на комуникација, во него е содржано значенјето кое преку визуелен пат се пренесува до гледачите. Тоа е визуелна комуникација. Патот на формирање на значенјето е идентичен со основните модели на комуникација кои одат по трасета емитувач-сигнал-рецептор. Публиката ќе го чувате значенјето на содржината на одреден начин. Пакто е важно тоа да биде јасно, разбјирливо и лесно да допре до секого.

Теоретската постапеност на ова истражување се базира на теоријата на емисијата и теорија на телевизијата.

Literatura

Page | 10

- ACESKI Ilija: "Opstesvoto i covekot vo tranzicija", Ekopres, Skopje, 1995.
- ACESKI, "Religioznosta kaj naselenieto vo RM", Godisen zbornik na Filozofskiot Fakultet na Univerzitetot vo Skopje, kniga 19(45), 1992.
- ANGL, I. Desperately Seeking the Audience, London: Routledge., 1991.
- BAHTIJAREVIC, Bokwak: Socijalisticko drustvo, crkva i religija, Institut za drustvena istrazivanja Sveticilista u Zagrebu, Zagreb, 1969.
- BECKER, H. S. and McCall, M. M. 1990. Symbolic Interaction and Cultural Studies. The University of Chicago Press: Chicago and London.
- BEKTESHI Bekteshi: Statistika elementare, ShB"Libri shkollor", Prishtinë, 2005.
- BAYLON CH. and Mignot Xavier: Komunikimi, Universiteti i EYL, preveduvaç od francuski dr. Xhevat LLoshi, Logos-A, Shkup, 2004.
- BELL, P. and Leeuwen, van Theo 1994, The media Interview, Confession, Contest, Conversation, University of New South Wales Press, Kensington.
- BLANCHARD, M. A. 1998 edited by. History of the Mass Media in the United States. Fitzroy Dearborn Publisher: Chicago, London.
- SINANI Ajni: Drugite za Islamot, Islamski Mladinski Forum, Skopje, 2006.
- SEJJID Husein Nasr: Islam and the plight of modern man, Longman, London and New York, 1975.
- DRAGIČEVIĆ-ŠEŠIĆ Milena, STOJKOVIĆ Branimir: KULTURA, Templum, Skopje, 2003.
- KOKOVIĆ Dragan: Pukotine culture, Prosveta, Beograd, 1997.
- Dr. KARDAVI Jusuf: Veçoritë e përgjithshme të Islamit, Print ISM, Prishtinë, 2002, preveduvaç, Mr. Ali Pajaziti.
- Dr. KARDAVI Jusuf: Mesazhi ynë në epokën e globalizimit, ShB" Furkan ISM", Shkup, 2005, preveduvaç od arapski Flori Kola.
- GAUHAR Altaf: The challenge of Islam, Islamik Council of Europe, London, 1978.
- Globaliziranje, individualnosta i opfestvoto: Sovremenii sociolocki teorii, prevod od angliski: Ilo Trajkovski, Filozofski fakultet-Skopje, 2006.
- HEASTER Duncan: The christadelphians 49 The woodfields, Sanderstead, Surrey CR2 0hj England, 1998.
- MAWIL Izzi Dien: Islamik Law, From historical foundations to contemporary practice, Edinburgh University Press, Edinburgh, 2004.
- MURATI Xheladin: Metodologja e krijimit të punimit shkencor, Çabej, Tetovë, 2003.
- SHAMIQ Mid'hat: Si shkruehet vepra shkencore, e përktheu Nexhat Ibrahim, Logos-A, Shkup, 2006.
- TAHHAN Mustafa: Personaliteti i muslimanit bashkëkohor, e përktheu: Bashkim Aliu dhe Sali Shasivari, ShB" Furkan ISM", Shkup, 2005.
- UNIVERSITETI I U.F.O (Universitas-Fabrefacta-optime), Shkrim Akademik, Tirana, 2006.
- PETROSKA-BESKA Violeta: Metodologioja na eksperimentalnite istrazuvanja vo psihologijata, Skopje, Malinska, 1994.
- PANZOVA Violeta: Naukata kako zanaet, Filozofski fakultet, Skopje, 2003.
- ECO Umberto: Si bëhet një punim diplome, përktheu nga italisht: dr. Kristina Jorgaqi, botime përpjekja, Tiranë, 1997.
- WATSON, J. and HILL, A.: A Dictionary of Communication and Media Studies, Edward Arnold, London, 1993.
- VILIJAMS, R. Kultura, Kultura, Skopje, 1996.
- C. Stiven Evans. Filozofija na religijata: Razmisluvanje za verata, Otkrovenie, Skopje, 2004.
- Mihael K. Astrid C. Voved vo naukata za publicistikami komunikacii, Skopje, 1998.
- Tomas B. Arnold. Istorija na Islamot, Logos-A, Skopje, 2009.
- Kerin Armstrong, Islamot, Kratka Istorija, Evro Balkan Press, Skopje, 2006.

Page | 11

